

som foreligge fra Udvalgets Side, ere saadanne, at jeg er nogenlunde tilfreds med dem, ligesom jeg kan henholde mig til den ærede Ordførers Motivering deraf, da de fleste Vædringsforslag — jeg mener de Vædringsforslag, som ikke angaa Sproget — ere en Smødetommen mod eller Optagen af de Vædringer, som bleve stillede ved 2den Behandling af et Mindretal, hvortil jeg hørte. Men der er nogle enkelte Bemærkninger, som jeg ønskede at gøre, dels til enkelte Forslag, dels over for nogle Udtalelser, der fremkom fra den ærede Minister. Naar den ærede Indenrigsminister udtalte sig saaledes i Anledning af det Vædringsforslag, som er stillet under Nr. 15, at det var en meget stor og ekstraordinær Myndighed, der derved lægges i Ministerens Haand, saa skulde den ærede Minister have tilføjet, at denne Myndighed jo ogsaa medfører en Forpligtelse for den ærede Minister, ikke blot en personlig Forpligtelse, men ogsaa en Pengeforpligtelse; thi gaar den ærede Minister til at benytte denne Myndighed, saa forpligter han med det samme Statskassen til at give Erstatning, og under dette Synspunkt er det, at Udvalget er gaaet ind paa at give den ærede Minister denne Bemyndigelse; dermed er ingen som helst Risiko forbunden, men det kan medføre mange Ulemper — som jeg har udtalt ved 2den Behandling — om den ærede Minister ikke har en saadan Myndighed. Jeg forstaaer ikke den ærede Ministers Udtalelse i Anledning af Vædringsforslag Nr. 43, som gaar ud paa, at Politimesteren skal skønne over, om Vædringens Størrelse er passende eller ikke under de givne Forhold, og hvis ikke vedkommende Gjer kan blive enig med Politimesteren, skal Spørgsmaalet afgøres af 3 af Retten udmeldte Mænd. Den ærede Minister siger, at han ikke kan lægge Afgørelsen i Politimesterens Haand; thi efter Lovforslaget, saaledes som det efter Vedtagelsen ved 2den Behandling er affattet, og efterom jeg har opfattet den ærede Minister, ligger denne Afgørelse netop i Politimesterens Haand. Gjerne skulle jo godtgøre, hvor stort Tab de have lidt, og for hvem andre end for Politimesteren? Og hvem skal afgøre det andre end Politimesteren? Saaledes har jeg i alt Fald forstaaet, at den ærede Minister vil have sit Lovforslag opfattet; men saaledes som Lovforslaget er affattet, har Udvalget eller i hvert Fald dets Mindretal ikke kunnet skønne, at der foreligger nogen Afgørelse; men en saadan har man villet træffe med Vædringsforslag Nr. 43. Den ærede Minister udtalte i Anledning af Vædringsforslag under

Nr. 44, at han beklagede, at det var en Nedsættelse af Dyrlægernes Løn. Det skal jeg villig indrømme, men det er jo noget, som ogsaa blev foreslaaet ved 2den Behandling, og det er nu tiltraadt af Udvalget. Men naar den ærede Minister under denne Sags Behandling udtalte over for mig, at jeg ved dette Spørgsmaal havde draget Normalarbejdsdagen frem, da vil jeg sige den ærede Minister, at det har jeg ikke gjort, men det var den ærede Ordfører, der gjorde det (Modsigelse af Ordføreren [Dusen]). Den ærede Ordfører siger, at han ikke har nævnt Ordet; maa jeg da oplæse, hvad den ærede Ordfører udtalte. Jeg vilde blot have sagt, at den ærede Ministers Ord burde have været rettede mod den ærede Ordfører; saa vilde jeg have sluttet angaaende dette; men maa jeg saa oplæse, hvad den ærede Ordfører udtalte vedrørende denne Sag ved anden Behandling. Den ærede Ordfører udtalte (se Folketingstidenden Spalte 2132—33): „Udvalget har nemlig fundet, at det at sætte $\frac{1}{2}$ Dag til 4 Timer, var noget lidt; man vilde jo ikke alene her gennem Lovgivningen paa dette Omraade komme til at fastslaa en Arbejdsdag eller en Normalarbejdsdag til 8 Timer, men man har ogsaa ment, at det i Virkeligheden er noget lidt at sætte $\frac{1}{2}$ Dags Arbejde til 4 Timer“. Jeg mener altsaa, at jeg havde Ret, og at den ærede Ministers Udtalelser burde have været rettede mod den ærede Ordfører; men jeg skal ikke tvistes med den ærede Ordfører om dette, thi i sit senere Foredrag mente han, at han ikke havde brugt dette Udtryk, og jeg gaar ud fra, at den ærede Ordfører heller ikke har ment, at der ved denne Sags Behandling skulde lægges nogen Vægt paa Normalarbejdsdagen. Af samme Mening er jeg, og saaledes ere vi jo enige om dette Spørgsmaal, og det er ikke værd at tvistes om, hvad vi ere enige om, der kan blive nok alligevel.

Nu skal jeg ikke gaa videre ind paa at omtale disse Vædringsforslag, der ere stillede af Udvalgsmedlemmer, men skal gaa over til at omtale de Vædringsforslag, der ere stillede under Nr. 31 a og b af 16 ærede Medlemmer af dette Ting; og ved at omtale disse Vædringsforslag vil jeg tillige komme til at omtale Vædringsforslaget Nr. 49, stillet af Medlemmer af Udvalget. Det er allerede blevet udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth), af hvilken Grund vi ikke havde optaget Vædringsforslaget som Medlemmer af Udvalget, skønt vi til 2den Behandling havde stillet det samme Forslag, som nu findes blandt de af